

fremmed Land, som Udland. Af dette vor Forbrug af 46 Millioner dækkes den ene Halvdel, lidt over 23 Millioner, af disse fremmede Fariner, som St. Croix vil komme til at konkurrere med, naar man giver den en Lettelse paa vort Marked — For at ikke Andre skulle møde frem med en væsentlig Indvending, vil jeg hellere antyde den selv, nemlig den, at man selvfølgelig ikke har den samme Sikkerhed for, at disse 8 pCt. helt ud komme Producenterne paa St. Croix til Gode, som man har for, at Opgivelsen af Udsjorselsafgiften paa 5 pCt. af Værdien kommer dem til Gode. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at disse sidste kommer Sukkerdyrterne til Gode. Derimod kan der reises Tvivl — som der jo altid kan reises Tvivl ved Lettelserne i Told — om Lettelsen med de 8 pCt. kommer Producenterne eller Konsumenterne til Gode, eller i hvilket Forhold disse komme til at dele Fordelen. — Jeg har ment, at denne Rødsættelse af Sukkerafgiften med 8 pCt. maatte vedtages, om ikke for bestandig, saa dog for nogle Aar, idet det er en Selvfølge, at der hører Tid til for at indarbejde en Vare paa et Marked. Jeg vil tilstaa, at det ikke i og for sig vilde have noget Afstrækkende for mig, om det blev her hos os ligesom saa mange andre Steder en Regel, at, selv om man ikke vilde betragte Kolonierne som en Del af vort eget Toldgebiet, man saa dog heller ikke betragtede dem som fuldt ud fremmed Udland, med andre Ord: at de koloniale Produkter have visse Fordele fremfor Udlandets Produkter paa Møderlandets Marked, hvilke saa naturligt vederlægges ved, at omvendt Møderlandets Produkter have Fordele i Kolonierne. Dette forekommer mig saa langt fra at være noget særlig Afstrækkende, at det endog forekommer mig tiltrækkende. Det forekommer mig, at der ogsaa kan anføres det derfor, at det ikke kan være Møderlandet ligegyldigt, om ogsaa dette Bånd, den kommercielle Forbindelse, brister mellem Møderlandet og Kolonierne, hvad man naturligt risikerer, naar man gjensidig betragter hinanden som Fremmede. Jeg har imidlertid troet det rigtigt at indskrænke mig til at foreslaa denne Bestemmelse som vedvarende i 5 Aar.

Jeg vil slutte med at anbefale det ærede Thing ikke blot det første Forslag, som jo kan siges at være en gammel Bekjendt af Thinget, men ogsaa det andet Forslag, som jeg anser for at have en stor og værdifuld Betydning for St. Croix. Det forekommer mig nemlig at være i allerhøjeste Grad beklageligt, om den paavisselige Fremgang i Sukkerproduktionen paa St. Croix efter Op-

røret brat skulde standse, og Produktionen maatte sættes tilbage i den Grad, at den ikke kunde gjenoptages.

Formanden: Exemplarer af Lovforslagene ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Gjenopførelse af Kristiansborg Slot samt om Opsførelse af en Rigsdagsbygning, til hvilket Udvalg er henvisst: Forslag til Lov om en delvis Flytning og Omordning af Tøjhuset i Kjøbenhavn.

Der afgaves 54 Stemmesedler, af hvilke 1 var ugyldig, fordi der paa den ikke var anført et tilstrækkeligt Antal Navne. 12 Stemmesedler vare blanke. Valgte bleve: Frijs, Rønner, P. Pedersen, Bloug, Schlegel, Thygesson, Griksen og Høst, hver med 41 Stemmer, og Blom med 40 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1711 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Fischer: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i § 11 Nr. 8 er ved Trykningen udfaldet en Linie; der skal nemlig staa efter det, der staar trykt under Nr. 8: „De øvrige Svømmefugle ere ikke fredede“. Maa jeg gjøre opmærksom paa det for at forebygge Misforstaaelse.

Formanden: Denne Røttelse foregaar altsaa herved.

Griksen: Da det synes, at ikke andre ærede Medlemmer ville tage Ordet, saa vil jeg tillade mig at sige et Par Ord. Jeg skjønner ikke rettere, end at Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag ramme temmelig godt det Rette, og derfor vil jeg ogsaa her sige, at hvis der forøvrigt